

Proces Ríosa Montta

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie postępowania przeciw José Efraínowi Ríos Montt

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje z dnia 18 maja 2000 r.¹, 14 czerwca 2001 r.², 11 kwietnia 2002 r.³, 10 kwietnia 2003 r.⁴ i 7 lipca 2005 r.⁵ w sprawie Gwatemali,
  - uwzględniając statut Międzynarodowego Trybunału Karnego, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania oraz Europejską Konwencję Praw Człowieka,
  - uwzględniając stanowcze i stałe zaangażowanie Parlamentu na rzecz zapewnienia przestrzegania porozumień pokojowych i praw człowieka w Gwatemali,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze oskarżenia o zbrodnie przeciw ludzkości i ludobójstwo podczas konfliktu zbrojnego w Gwatemali, według których 83% ofiar było z pochodzenia Majami, 200 000 osób zostało zamordowanych, a 45 000 zginęło, 10% ludności zostało przesiedlone, a całe społeczeństwo autochtonów uległy likwidacji; mając na uwadze, że jak z czasem uznał Parlament Europejski, zbrodnie te nie mogą pozostać bezkarne,
- B. mając na uwadze, że oskarżeni o przygotowanie i popełnienie wyżej wymienionych zbrodni nigdy nie stanęli przed sądem, a niektórzy spośród nich nadal zajmują wysokie polityczne stanowiska,
- C. mając na uwadze, że w grudniu 2006 r. obchodzona będzie 10. rocznica porozumień pokojowych, podczas gdy Światowe porozumienie w sprawie praw człowieka nadal nie zostało wdrożone: ofiary nie otrzymały odpowiedniego zadośćuczynienia, ani materialnego ani symbolicznego, sprawcy zbrodni nigdy za nie publicznie nie przeprosili, a miejsce pobytu większości zaginionych osób jest nadal nieznanne,
- D. mając na uwadze, że dnia 7 lipca 2006 r. sędzia hiszpańskiego Sądu Najwyższego (Audiencia Nacional) wydał międzynarodowy nakaz aresztowania siedmiu dawnych dyktatorów gwatemalskich i oficerów oskarżonych o ludobójstwo, tortury i nielegalne aresztowania,
- E. mając na uwadze, że przed wydaniem nakazu sędzia pojechał do Gwatemali, aby przeprowadzić śledztwo, które okazało się niemożliwe z powodu odwołań ze strony

---

¹ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, str. 286.

² Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, str. 403.

³ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, str. 688.

⁴ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 609.

⁵ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 494.

obrońców oskarżonych osób do Trybunału Konstytucyjnego Gwatemali i do Trybunału ds. konfliktu jurysdykcyjnego,

1. nalega, aby gwatemalskie instytucje w pełni współpracowały i uczyniły wszystko, co w ich mocy, aby rzucić więcej światła na przypadki łamania praw człowieka i zapewnić, że osoby za nie odpowiedzialne staną przed sądem oraz że wyniki śledztwa zostaną upublicznione, o co apeluje międzynarodowy nakaz aresztowania hiszpańskiego Sądu Najwyższego (Audiencia Nacional) z dnia 7 lipca 2006 r. wydany w celu zatrzymania następujących osób: José Efraín Ríos Montt, Oscar Humberto Mejía Víctores, Ángel Aníbal Guevara Rodríguez, Germán Chupina Barahona, Pedro García Arredondo i Benedicto Lucas García, Donaldo Álvarez Ruiz; wszystkie te osoby są oskarżone o zbrodnie ludobójstwa, tortury, terroryzm i nielegalne aresztowania;
2. zwraca się do zainteresowanych rządów i zarządów odpowiednich instytucji bankowych o współpracę podczas przejmowania mienia i dobytku oskarżonych w celu zapewnienia spłaty ich finansowych i obywatelskich zobowiązań;
3. nalega, aby Interpol i Europol, jeśli taki będzie wniosek odpowiednich władz, zapewniły niezbędne środki gwarantujące ekstradycję;
4. potwierdza swe zaangażowanie na rzecz zapewnienia, aby oskarżeni nie pozostali bezkarni;
5. z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w stosowaniu zasady uniwersalnej jurysdykcji w odniesieniu do zbrodni przeciw ludzkości, ludobójstwa i tortur;
6. uważa, że jeśli postępowanie to zakończy się sukcesem, taka sama procedura powinna być zastosowana w podobnych okolicznościach przeciw dyktatorom i osobom odpowiedzialnym za masowe łamanie praw człowieka;
7. wyraża poparcie dla ludności i władz Gwatemali, z myślą o kontynuowaniu przez nich utrzymywania w mocy rządów prawa i wspierania rozwoju gospodarczego, społecznego i politycznego, który przyczyni się do pokoju i narodowego pojednania;
8. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi Gwatemali, rządowi krajów Ameryki Środkowej, rządowi Stanów Zjednoczonych oraz Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu (PARLACEN).